

[Indenrigsministeren.]

anerkender ogsaa, at Venstrepartiet har accepteret den Indkomstskatteskala, jeg har opstillet, og at Udligningen skal ske ved, at visse Udgifter tages ud af de kommunale Budgetter, og tillige at Udligningen maa træde i Kraft allerede fra 1. April. Endelig erkender Venstre, at det Beløb, der kan være Tale om som Grundlag for en skattemæssig Udligning, skal ligge omkring en 85 Millioner, saa heller ikke her er der Uenighed. Jeg anerkender, at Venstres Ordfører i det hele taget bruger de samme Argumenter for Nødvendigheden af en Skatteudligning paa Grund af Udviklingen, som jeg har anvendt gennem nogle Aar.

Derimod kan jeg ikke godkende Venstres Ændringsforslag. Nogle af dem vil ikke alene være umulige at administrere, men de vil ogsaa føre til uforvarlige Tilstande.

Jeg skal begynde med det Forslag, hvorom der i og for sig skulde være størst Ænighed, Forslaget om Tilskud til Sygehusordningen, hvor det ærede Parti foreslaar, at der skal ydes et Tilskud paa 2½ Kr. pr. Sygedag. Jeg kan ikke godkende denne Form. Endvidere maa jeg sige, at det gaar jo imod alt, hvad den ærede Ordfører før sagde om, at man ikke maatte undergrave Kommunernes Ansvarsfølelse. En saadan Ordning vil selvfølgelig betyde, at enhver Amtskommune eller Bykommune, der ræsonnerer over sin fremtidige Hospitalsordning, siger som saa: Ja, hvis vi udvider saa og saa meget, hvis Patienterne ligger saa og saa meget længere, er det jo ikke os selv, der kommer til at betale derfor, vi faar udefra saa og saa meget mere. Det er netop en demoraliserende Ordning, der nødvendigvis maatte medføre, at Staten krævede mere Indseende og mere Tilsyn med de kommunale Hospitaler, og det ønsker jeg ikke i den Forstand, der her vilde blive Tale om. Jeg tror, at den Undergravning af det kommunale Selvstyre, dette vilde føre med sig, vilde være i høj Grad uheldig, og det er, som sagt, ogsaa imod de Principper, det ærede Medlem selv har anlagt.

I denne Forbindelse vil jeg gerne sige, at jeg ikke kan godkende samtlige de Oplysninger, det ærede Medlem her gav angaaende de finansielle Virkninger af Venstres Ændringsforslag, og som ikke tidligere er givet mig. Nogle af Tallene var urigtige. Jeg forstaaer ikke, hvordan det ærede Medlem kommer til Tallet 20 Mill. Kr. med Hensyn til Sygehusudgifterne. En Opgørelse, jeg har faaet gennem Administrationen, kommer til et langt lavere Tal; men det er

et Spørgsmaal, der ikke er Grund til at diskutere her, det egner det sig ikke til, det maatte man tale om andetsteds.

I øvrigt er det rigtigt, som der er sagt fra anden Side, at det, der foreslaas gennem Regeringens Forslag: at tage en vis Række Udgifter bort fra de kommunale Budgetter og derefter udskrive Beløbet gennem særlige Skatter ensartet over hele Landet, er ganske det samme, som Venstrepartiet foreslaar. Venstrepartiet foreslaar disse Ting taget ud af de kommunale Budgetter og alle Pengene udskrevet efter en ensartet Indkomstskatteskala for hele Landet. Venstre lader Pengene gaa direkte ind i Statskassen, medens jeg lader dem gaa ind i en Fond, hvorfra de afregnes, men principielt er det det samme; Forskellen er kun den, at Venstre vil udskrive *hele* Beløbet, paa Indkomstskatteskala, medens jeg vil udskrive en Del af det paa Ejendomsskatterne.

Det er rigtigt, som det blev udtrykt, jeg tror af det ærede Medlem Hr. Nøhr, at Resultatet af Venstres Forslag om, at alle disse Udgifter skal bæres alene af Indkomstskatten, netop vil give højere Skatter for alle Mennesker her i Landet, som ikke er Ejendomsbesiddere, medens min Tankegang er den, at der skal gennemføres Skattelettelse for alle de Mennesker, Ejendomsbesiddere eller Ikke-Ejendomsbesiddere, som i Kraft af den nuværende kommunale Situation betaler urimeligt høje Skatter. Det er Forskellen.

Jeg ser i øvrigt med Tilfredshed, at det ærede Venstreparti har accepteret den Bestemmelse i mit Forslag, at Finansministeren hvert Aar skal afgøre, hvor meget Skatten skal udskrives med efter Behov. Jeg husker, jeg blev meget stærkt kritiseret derfor i Fjor; det blev endog antydet, at det var grundlovsstridigt, og det, der ikke blev antydet i Fjor, har jeg faaet Meddelelse om i Dag fra den Filial af Skatteborgerforeningen, der hedder Fællesudvalget om Skattespørgsmaal, der er nedsat af de forskellige Erhvervsorganisationer, at det skulde være grundlovsstridigt. Enhver, som kender Opbygningen af dette Forslag, vil vide, at det er nødvendigt, at der gives Elasticitet i Ordningen Aar for Aar; det glæder mig, at Venstre har godkendt dette, at Venstre har indtaget Pladsen ved Siden af mig som „Grundlovsbryder“.

Jeg kan heller ikke gaa med til Venstres Forslag om at ophæve Selvstyret i Kommunerne med Hensyn til Forholdet mellem Indkomst- og Ejendomsskatten. Det er noget, Venstre og vi har været enige om op gennem Tiderne, at Spørgs-